

РЕШЕНИЕ

№ 10129

гр. София, 14.03.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XXI КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 27.02.2026 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Силвия Димитрова

ЧЛЕНОВЕ: Евгения Баева

Адриан Янев

при участието на секретаря Светла Гечева и при участието на прокурора Цветослав Вергов, като разгледа дело номер **605** по описа за **2026** година докладвано от съдия Евгения Баева, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и следващите от Административнопроцесуалния кодекс (АПК), вр. чл. 63в от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН). Образувано е по жалбата на С. И. Д. от [населено място] срещу постановеното по НАХД № 10761/2025 година по описа на Районен съд - София, Решение от 04.12.2025 година, с което е потвърдено Наказателно постановление № 24-4332-029645/05.12.2024 година на Началника на сектор в Столична дирекция на вътрешните работи, отдел „Пътна полиция“.

Касаторът твърди, че решението е незаконосъобразно като постановено при допуснати съществени процесуални нарушения и неправилно приложение на материалния закон. Твърди, че въззивният съд не е установил относимите факти и неправилно е приел, че деянието е осъществено. Моли съда да постанови решение, с което да отмени атакуваното решение и вместо него да постанови друго, с което да отмени наказателното постановление.

В съдебно заседание касаторът, лично и чрез процесуален представител, поддържа жалбата. Моли съда да постанови решение, с което да отмени обжалваното решение и да постанови друго, с което да отмени наказателното постановление. Претендира присъждане на направените съдебно-деловодни разноски.

Ответникът по касационната жалба не изпраща представител. В писмено становище от 06.02.2026 година излага подробните си съображения за неоснователност на жалбата. Моли съда да постанови решение, с което да остави в сила обжалваното решение. Претендира присъждане на юрисконсултско възнаграждение. В условията на евентуалност прави възражение за прекомерност на изплатеното адвокатско възнаграждение.

Представителят на Софийска градска прокуратура дава заключение за неоснователност на касационната жалба. Моли съда да постанови решение, с което да остави в сила обжалваното решение.

Съдът, след преценка на представените по делото доказателства, доводите и възраженията на страните в производството, намира за установено от фактическа и правна страна следното:

Производството пред районния съд е образувано по жалбата на С. И. Д. от [населено място] срещу Наказателно постановление № 24-4332-029645/05.12.2024 година на Началника на сектор в Столична дирекция на вътрешните работи, отдел „Пътна полиция“, с което е наложена „глоба“ в размер на 100 лева за административно нарушение по чл. 183, ал. 5, т. 2 от Закона за движението по пътищата затова, че на 22.11.2024 година, в [населено място], [улица], пред блок 121, като водач на л.а.м. „М. Аутлендър“ с рег. [рег.номер на МПС] 9302 НА не е пропуснал преминаващите от лявата страна на пешеходна пътека, обозначена с пътен знак Д 17 и пътна маркировка М 8 пешеходци.

С Решение от 04.12.2025 година, постановено по НАХД № 10761/2025 година по описа на Районен съд – София наказателното постановление е потвърдено. За да постанови този резултат съдът е приел, че на 22.11.2024 година, в [населено място], [улица], пред блок 121, С. И. Д., като водач на л.а.м. „М. Аутлендър“ с рег. [рег.номер на МПС] 9302 НА, не е пропуснал преминаващите от лявата страна на пешеходна пътека, обозначена с пътен знак Д 17 и пътна маркировка М 8 пешеходци. Приел е, че в хода на административнонаказателното производство не са допуснати съществени процесуални нарушения. Приел е, че жалбоподателят е нарушил разпоредбата на чл. 119, ал. 1 от Закона за движението по пътищата и е осъществил състава на нарушението по чл. 183, ал. 5, т. 2 от същия закон. Въззивният съд е приел, че наложеното с наказателното постановление наказание постига целите по чл. 12 от ЗАНН.

Касационната жалба е подадена в срока по чл. 211, ал. 1 от АПК, вр. чл. 63в от ЗАНН и от надлежна страна, поради което е допустима. Наведените доводи в същата представляват касационни основания по чл. 348, ал. 1, т. 1 и 2 от НПК, приложими по препрещане от чл. 63в от ЗАНН.

Настоящият състав намира, че при постановяване на решението, въззивният съд не е изпълнил задължението си по чл. 107, ал. 2, вр. чл. 13 от Наказателно-процесуалния кодекс, вр. чл. 84 от Особените разпоредби на ЗАНН.

Административнонаказателното производство е започнало след подаден сигнал на телефон 112 от Б. К. А. от [населено място].

В Докладна записка от 22.11.2024 година служител на VI Районно управление към Столична дирекция на вътрешните работи е изложил, че на 22.11.2024 година е обслужил местопроизшествие на [улица]и [улица]между двама пешеходци и водач на л.а.м. „М. Аутлендър“ с рег. [рег.номер на МПС] 9302 НА.

В хода на административнонаказателното производство са дадени писмени сведения, дадени от В. Н. Д. и Б. К. А., от които се установява, че същите са пресичали на зелен светофар на пешеходна пътека на [улица], посока към [улица], когато покрай тях преминал л.а.м. „М. Аутлендър“ с рег. [рег.номер на МПС] 9302 НА. От писмените сведения на С. И. Д. и О. О. Л. се установява, че на 22.11.2024 година са пътували с л.а.м. „М. Аутлендър“ с рег. [рег.номер на МПС] 9302 НА по [улица]като при преминаване през пешеходна пътека на [улица]и [улица]на зелена светлина на пешеходната пътека е имало двама пешеходци. Между пресичащите и водача на моторното превозно средство е възникнал конфликт.

Въззивният съд е направил фактическите си установявания въз основа на писмените обяснения, дадени от участниците в произшествието в хода на административнонаказателното производство.

Писмените обяснения на свидетелите и нарушителя, дадени в хода на административнонаказателното производство са допустими доказателствени средства, въпреки липсата на уредба в ЗАНН, респ. препращане към правилата на Наказателно-процесуалния кодекс. Доколкото липсва забрана за установяване на факти, чрез използване на този способ настоящият състав намира, че административнонаказващият орган може да установява относими факти по този начин.

Събраните в хода на административнонаказателното производство писмени обяснения обаче нямат доказателствено значение пред съда. Т. няма и съставеният акт за установяване на административно нарушение.

В хода на съдебното следствие въззивният съд е бил длъжен да призове и разпита свидетелите и нарушителя, в случай, че последният желае да даде обяснения. Този извод следва от установените в чл. 14, ал. 2, чл. 18 и чл. 19 от Наказателно-процесуалния кодекс принципи.

С оглед на горното настоящият състав намира, че като е основал изводите си на негодни доказателствени средства, въззивният съд е допуснал съществено процесуално нарушение, водещо да отмяна на постановеното решение.

Делото следва да се върне за ново разглеждане от друг състав на същия съд, който следва да призове като свидетели, лицата, участвали в инцидента, да установи относимите факти и въз основа на тях да изведе правните си изводи.

По изложените съображения и на основание чл. 221, ал. 2, пр. 2 от АПК, вр. чл. 63в от ЗАНН

Р Е Ш И :

ОТМЕНЯ Решение от 04.12.2025 година, постановено по НАХД № 10761/2025 година по описа на Районен съд – София И ВРЪЩА делото на друг състав на същия съд ново разглеждане.
РЕШЕНИЕТО е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ :

ЧЛЕНОВЕ
2.

:

1.